

Stāsts par Amandu Smitu Houna dzirnavās

1838. gada 30. oktobrī Misūri štatā pūļi uzbruka pēdējo dienu svēto apmetnei, kas pazīstama kā Houna dzirnavas. Pūlis šāva uz vīriem un zēniem, kuri bija iemukuši kalēja darbnīcā, lai meklētu patvērumu un aizstāvētu savējos. Uzbrukumā tika nogalināti septiņpadsmit pēdējo dienu svētie, bet vairāk nekā desmit tika ievainoti.

Ievainoto vidū bija arī sešus gadus vecais Alma Smits, kuram pēc šāviena bija smagi cietusi visa gūžas locītava. Kad Almas māte Amanda Bārnsa Smita dēlu atrada, viņa bija izmisumā. Viņa arī sēroja par savu vīru un savu 10 gadus veco dēlu, kas tika nogalināti uzbrukumā.

Tā kā neviens viņai nevarēja palīdzēt, Amanda sapulcināja savus atlikušos bērnus un lūdza Dievu pēc vadības. „Ak, mans Debesu Tēvs,” viņa lūdza, „Tu redzi manu nabaga ievainoto zēnu un zini manu pieredzes trūkumu. Ak, Debesu Tēvs, parādi man, kas man jādara.”

Kad Amanda pabeidza lūgšanu, viņa dzirdēja balsi, kas viņai pavēlēja sajaukt pelnus ar ūdeni. Viņa izmantoja šķidrumu, lai apmazgātu Almas brūci, līdz tā bija tīra. Pēc tam Amanda sajuta pamudinājumu paņemt gobas sakni un smalki samalt to. Viņa uzlika iegūto masu uz Almas brūces un aptina to ar linu drāniņu.

„Tagad tu guli tā un nekusties,” viņa teica savam dēlam, „un Tas Kungs tev uztaisīs jaunu gurnu.”

Almas brūce neļāva Amandai un viņas ģimenei pēc uzbrukuma evakuēties. Kad pagāja nedēļas, pūlis noteica termiņu, kurā viņai un citiem atlikušajiem svētajiem jādodas projām. Kad tuvojās noteiktais termiņš, Amanda piedzīvoja arvien lielākas bailes. Viņa paslēpās kukurūzas stiebru kūlī, lai varētu skaļi lūgties, kamēr neviens nedzird. Tādā veidā viņa dzirdēja balsi, kas atkārtoja šos vārdus:

Tó dvēseli, pie Manis kas meklē atbalstu,

No naidnieka ļaunā Es mūžam sargāšu;

Kaut elle dreb dūsmās un nīknumā trīc,

Arvien būšu līdzās un neļaušu tev krist!

Šie vārdi no garīgās dziesmas „Tik drošs ir tas pamats” (*Garīgās dziesmas*, Nr. 40) palīdzēja Amandai sajūst jaunu spēku un drosmi.

Neilgi pēc tam Amanda atradās ārpus mājas, kad viņa mājā dzirdēja savus bērnus kliedzam. Viņa metās uz māju un ieraudzīja Almu skraidām pa istabu. „Es jūtos labi, mammu, es jūtos labi!” viņš sauca. Drīz pēc tam Amanda un viņas bērni pameta Houna dzirnavas.

(Citēts un apkopots no *Svētie*, 1:347–350, 353–355, 378–379)